

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(Hizb-ut Tahrir Emiri Celil Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta Tarafından Facebook Sayfası
Takipçilerinin “Fikhî” Sorularına Verilen Cevaplar Silsilesi)

Soru-Cevap

Tedavinin Hükümü

Ebu Hanife Fevâhala'ya

Soru:

Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

Celil emir, vaktinizi bu mazlum ümmet için hayır talep etmek amacıyla gösterdiğiniz yoğun çabadan dolayı şayet soru size ağır gelirse sizden çok özür dilerim... Ancak etraflıca toparlamaya güç yetiremediğim bir husus var ki o da şudur; tedavi olmak vacip mi, mendup mu yoksa başka bir şey mi?... Açıklamanızı rica ediyorum. Allah sizi mübarek kılsın ve sizin elinizle tüm hayır kapılarını açsın.

Cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

Sizin sorunuzun cevabı Klonlama kitapçığında geçmektedir; şimdi size, kitapçığın word dosyasının 30-32. sayfalarında tedavinin hükümü hakkında geçenleri aktarıyorum:

[... Hatta hükümü delilden almamız için, tedavi hakkında varit olan delillerin arz edilmesi kaçınılmazdır. Buhari, Ebû Hurayra kanalıyla Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: **“Allah şifasını yaratmadığı bir hastalığı da yaratmamıştır.”** Muslim, Cabir İbn Abdullah'tan Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: **“Her derdin bir devası vardır. Zira bir derdin devasına ulaşıldığında Allah Azze ve Celle'nin izniyle (bu dertten) beri olunur.”** Ahmed'in Müsnedi'nde İbnü Mesud'un şu merfu hadisi geçmektedir: **“Allah Azze ve Celle şifasını yaratmadığı bir hastalığı da yaratmamıştır. Her kim onu (şifayı) bilirse onu bilmiş olur. Her kim de onu bilemez ise onun cahili olur.”**

İşte bu üç hadiste, Allah Subhanehu'nun yarattığı derdin dermanını da yarattığı, her derdin devası olduğu, devaya ulaşıldığında Allahuteala'nın izniyle derdin beri olacağı, her kim bu şifayı bilirse bunu bileceği, her kim de onu bilmezse onun cahili olacağı haber verilmiştir. Keza bu hadislerde, Allah Subhanehu'nun izniyle derdin şifasına yol açacak olan tedaviye ulaşılması için çaba sarf etmeye teşvik edici olması açısından her derde şifa olacak bir devanın olduğuna dair bir irşat vardır. Zira dert de O'ndan, deva da O'ndan ve şifa da ilahtan değil O'nun izniyledir ki O, derde temas ettiğinde devaya şifa özelliği koymuştur. Bu ise zorunluluk değil bir irşattır.

Ahmed, Enes'ten Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: **“Şüphesiz Allah Azze ve Celle derdi yarattığı için devasını da yaratmıştır. O halde tedavi olunuz.”** Ebu Davud ve İbnü Mace, Usame İbn Şerik'in şöyle dediğini rivayet etmişlerdir: Ben Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in yanında iken Arabiler gelerek dediler ki: Ey Allah'ın Resulü tedavi olmalı mıyız? Dedi ki: **“Evet. Ey Allah'ın kulları tedavi olunuz. Şüphesiz Allah Azze ve Celle şifasını yaratmadığı hiçbir dert yaratmamıştır.”** Dolayısıyla ilk hadiste tedaviyi emretmiş ve bu hadiste de Arabiler için tedaviyle ve kullara hitaben tedavi olmalarıyla cevap verilmiştir. Dolayısıyla da Allah, şifasını yaratmadığı hiçbir dert yaratmamıştır. Her iki hadiste de hitap emir sığısıyla gelmiştir. Emir ise mutlak talebi

